

USA stawia na crowdsourcing

Czy warto włączyć obywateli nieposiadających większej wiedzy z zakresu geodezji i kartografii do edytowania państwowych baz danych przestrzennych? Eksperyment Służby Geologicznej Stanów Zjednoczonych (USGS) udowodnił, że tak. W ramach projektu The National Map Corps dopuszczono wolontariuszy do edycji The National Map – podstawowej bazy dla terenu całych Stanów. Ich zadaniem była aktualizacja danych dotyczących obiektów użyteczności publicznej w Kalifornii, np. szkół, szpitali, urzędów pocztowych czy komend policji. Służy do tego narzędzie działające w środowisku przeglądarki internetowej. Efekty eksperymentu przerosły oczekiwania USGS. Nie dość, że do kartowania zgłosiło się wielu chętnych (143 osoby), to dokładność wprowadzanych przez nich danych była znacznie lepsza od pierwotnych założeń. Zachęcona tym sukcesem Służba Geologiczna USA udostępniła to narzędzie dla następnych 18 stanów. Jeśli i tam eksperyment się powiedzie, pod koniec tego roku obywatelskie kartowanie ruszy w kolejnych stanach. Co istotne, zarówno zebrane w ten sposób dane, jak i cała baza The National Map mają być dostępne za darmo w internecie. Jak podkreślają przedstawiciele USGS, zaproszenie obywateli do tworzenia tego zbioru znacznie przyspieszy jego powstanie.

Źródło: USGS, JK

Harmonizacja na finiszu

Komitet INSPIRE działający przy Wspólnym Centrum Badawczym Komisji Europejskiej (JRC) 8 kwietnia jednogłośnie przyjął projekt rozporządzenia regulującego interoperacyjność i harmonizację kolejnych zbiorów europejskich danych przestrzennych. Chodzi tu o 25 tematów wymienionych w II oraz III załączniku dyrektywy INSPIRE,

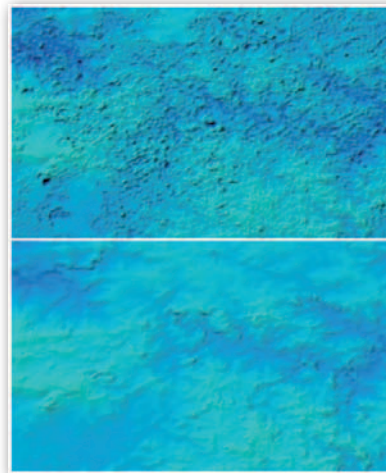
w tym m.in.: geologię, ortobrazy, ukształtowanie i użytkowanie terenu, budynki, glebę, demografię czy regiony biogeograficzne. W ocenie JRC to ważny krok milowy w zarządzaniu danymi przestrzennymi o europejskim środowisku. Pierwszy projekt tych regulacji opublikowano w połowie 2011 roku. Jak informowało JRC, w toku konsultacji

160 organizacji z 20 krajów zgłosiło do nich 6192 uwagi. Teraz przepisy muszą być jeszcze zaakceptowane przez Parlament oraz Radę UE. Zgodnie z „mapą drogową” wdrażania INSPIRE wszystkie dane wymienione w załącznikach II oraz III mają być dostosowane do wymagań dyrektywy najpóźniej do października 2020 roku.

Źródło: JRC

Nowy 30-metrowy model Ziemi

Francuska firma PlanetObserver opracowała numeryczny model terenu PlanetDEM 30 oferujący dane o rzeźbie terenu całej Ziemi w siatce o oczku 30 metrów. Jak zapewnia dostawca, model jest dokładny, homogeniczny i nie zawiera żadnych luk w danych. PlanetDEM 30 jest kombinacją zbiorów ASTER Global DEM 2.0 oraz PlanetDEM 90, które połączono w autorskiej technologii firmy PlanetObserver. Pierwszy model opracowano automatycznie na podstawie setek tysięcy stereopar pozyskiwanych z sensora ASTER (Advanced Spaceborne Thermal Emission and Reflection Radiometer) zainstalowanego na

satelicie Terra. Opracowanie ma rozdzielczość przestrzenną 1" (około 30 metrów). PlanetDEM 90 jest z kolei modelem w rozdzielczości prze-

strzennej 90 m, który firma PlanetObserver wykonała na podstawie danych SRTM 4.1. Model SRTM (Shuttle Radar Topography Mission) wykonała zaś amerykańska agencja NASA w technologii interferometrii radarowej. W ocenie producenta dane PlanetDEM 30 mogą znaleźć zastosowanie np. przy ortorektyfikacji, a także w kartografii, obronności, meteorologii czy geologii. Na fot. powyżej: porównanie modelu ASTER GDEM (u góry) i PlanetDEM.

Źródło: PlanetObserver

Innowacyjna warstwa w brytyjskiej BDOT

Brytyjski odpowiednik Bazy Danych Obiektów Topograficznych, czyli MasterMap, został rozbudowany o nietypową warstwę: Sites Layer. Dotychczas w bazie tej można było łatwo zidentyfikować budynki czy inne elementy infrastruktury. Znacznie trudniej było jednak dostrzec powiązanie między nimi. Np. to, że kilka budynków, parking i boisko są elementami jednej szkoły. To samo dotyczy także: lotnisk, uniwersytetów, szpitali czy portów. Problem ten rozwiązuje właśnie MasterMap Sites Layer – warstwa, która pokazuje zasięg funkcjonalny danego obiektu. Zawiera ponadto informacje o punktach dostępu, czyli punktach, gdzie granica obszaru funkcjonalnego przecina się z pub-

liczną drogą. W ocenie brytyjskiej agencji kartograficznej Ordnance Survey, która zarządza tą bazą, MasterMap Sites Layer przyda się m.in. w analizach biznesowych i zarządzaniu kryzysowym.

Źródło: OS

Antarktyda w detalu

Zespół naukowców z British Antarctic Survey zakończył pracę nad najdokładniejszą jak dotąd mapą antarktycznego lądu. Opracowanie o nazwie Bedmap2 opracowano z wykorzystaniem sondowania radiowego, danych satelitarnych, pomiarów sejsmicznych, a także dostępnych danych kartograficznych. Mapa rzuciła nowe światło na rzeźbę tego kontynentu, w większości przykrytego grubą warstwą lodu. Pozwoliła m.in. odkryć najgłębiej położony punkt kontynentu. Znajduje się on pod lodowcem Byrda i Ziemią Wiktorii 2870 m pod poziomem morza (aż 400 m niżej, niż dotychczas sądzono). Badanie pozwoliło ponadto stwierdzić, że objętość arktycznego lodu jest o 4,6% większa niż wcześniejsze szacunki.

JK